

ZROZENÍ TŘÍ PRINCIPŮ

ŽIVOT A OBJEVY SYDNEYHO BANKSE –
POHLEDEM TĚCH, KTEŘÍ HO ZNALI

ELSIE SPITTLE A CHIP CHIPMAN

ZROZENÍ TŘÍ PRINCIPŮ

ŽIVOT A OBJEVY SYDNEYHO BANKSE
– POHLEDEM TĚCH, KTEŘÍ HO ZNALI

ELSIE SPITTLE A CHIP CHIPMAN

Zrození tří principů

Život a objevy Sydneyho Bankse - pohledem těch, kteří ho znali
Elsie Spittle a Chip Chipman

Copyright© 2023 Elsie Spittle

www.3Phd.net

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace chráněná autorským právem nesmí být kopírována ani jinak využita žádným způsobem nebo prostředky – grafickými, elektronickými, mechanickými či formou stažení – bez předchozího písemného souhlasu vydavatele. Výjimku tvoří recenzenti, kteří mohou citovat krátké úryvky.

Jakékoli žádosti o kopírování, nahrávání, pořizování záznamů či uchovávání části této publikace v informačních systémech musí být adresovány písemně vydavateli.

Redakce: Ana Holmback

Grafický návrh knihy a obálky: Tom Tucker

Překlad do českého jazyka: Kateřina Fišerová

ZROZENÍ TŘÍ PRINCIPŮ

ŽIVOT A OBJEVY SYDNEYHO BANKSE
– POHLEDEM TĚCH, KTEŘÍ HO ZNALI

ELSIE SPITTLE A CHIP CHIPMAN

Vydáno nadací Three Principles Foundation

*Věnováno sdílení Tří principů – Mysli, Vědomí a Myšlenky
– jak je objevil Sydney Banks.*

MYSL, VĚDOMÍ A MYŠLENKA

“NENÍ TO NIC NOVÉHO. Je to něco, co je součástí reality od počátku věků, a je to nazýváno Pravdou. A Pravda je duchovní intelligence, existující před stvořením této reality, kterou známe.

Jak se k této Pravdě dostanete? Jak může ožít? Ve skutečnosti je to velmi jednoduché. Tři principy, které tvoří veškerou realitu: Božská Mysl, Božské Vědomí a Božská Myšlenka. A právě Mysl, Vědomí a Myšlenka vás mohou vést životem – pokud se je naučíte používat správně.

Myslí se vlastně nemusíte příliš zabývat, protože Mysl je intelligence všeho živého. Už ji v sobě máte. Vědomí vám dává schopnost uvědomovat si, být si vědomi. Už jste vědomi. Vědomí už máte. Co zbývá, je Myšlenka. Myšlenka je jako kormidlo lodi, směřuje vás životem. Když se naučíte používat toto kormidlo správně, bude vás navigovat životem mnohem lépe, než jste si kdy dokázali představit.

Vaše realita se může měnit. Můžete najít své štěstí. A když vaše vzpomínky přinesou zdánlivý smutek, nesnažte se je vyřešit, nezabývejte se jimi – prosím, opravdu to nedělejte. Zhoršili byste to a cítili se ještě hůř. To jediné, co je potřeba, je – jednoduše znovu – uvědomit si, že ty vzpomínky jsou jen Myšlenka. Ve chvíli, kdy Myšlenku rozpoznáte, její vliv zmizí. Jste zpátky v přítomnosti. Jste zpátky ve spokojenosti.

Takže se neztrácejte v přílišných detailech. V tomto světě platí, že to nejjednodušší bývá tím nejmocnějším. A tady máme Mysl, Vědomí a Myšlenku. Je to opravdu jednoduché. Právě v nich je ta odpověď.

Sydney Banks 2000

OBSAH

ÚVOD	IX
ČÁST I: UZNÁNÍ	1
Přirozenost promlouvající k přirozenosti	2
Obyčejný muž hledající hezčí život	6
Zrození, něčeho hlubokého	10
Vidění světa z jiného místa	13
Jednota zážitku a Principů	16
ČÁST II: SYDŮV PŘÍBĚH	19
ČÁST III: SYD A JEDNODUCHOST	39
ČÁST IV: ZAMYŠLENÍ	57

ÚVOD

Když mě Elsie Spittle a Chip Chipman požádali, abych napsala tento úvod, cítila jsem hluboké pohnutí a poctu. Tato krásná kniha se zrodila z rozhovoru, který jsem s nimi vedla poté, co jsem vyslovila nápad vytvořit publikaci o hluboké zkušenosti, která se přihodila Sydneymu Banksovi — a která mu odhalila porozumění Třem principům.

Tento nápad získal jasnější obrysy, když jsme s týmem přepisovali rozhovory obsažené na DVD Zrod tří principů: Zrození nového porozumění. Při čtení prostých, hlubokých slov Elsie a Chipa jsme si všichni byli jisti, že v nich najdeme vše potřebné k naplnění našeho snu.

Tato kniha vás zve k rozhovoru o životě jednoho člověka naší doby — prostřednictvím hlasů dvou lidí, kteří mu byli velmi blízcí. V první části Elsie a Chip, kteří po celá léta uchovávali Sydovo poselství čisté, srozumitelné a opravdové, vyprávějí o nečekaném osvětlení obyčejného, jednoduchého muže. Sdílejí vzpomínky na významné a nezapomenutelné chvíle, které s ním prožili.

Ve druhé a třetí části knihy se dozvídáme více o příběhu Sydneyho Bankse — o tom, co se v něm probouzelo, a jak ho to proměnilo. Najdete zde i Sydův hlas, a to nejen v přímých citacích, ale i v síle slov, která dokážou čtenáře přenést za hranici samotného jazyka — až k samotné podstatě sdělení.

Ve čtvrté, závěrečné části nám další zamyšlení Elsie a Chipa přinášejí ještě hlubší porozumění tomu, co se před více než čtyřiceti lety odehrálo v jednom obyčejném muži – a pravdě, která se tehdy odhalila a jejíž platnost přesahuje čas.

Toto je příběh naplněný nadějí a transformací. Z celého srdce cítím, že to, co prožil Sydney Banks, a objevy, které z jeho prožitku neustále vyvěrají, umožňují lidstvu pocítit jednotu, kterou sdílíme se všemi živými bytostmi. Tato esence je naší skutečnou podstatou – a kdykoli si na ni v tichosti myslí znovu rozpomeneme, uvidíme život jako krásnou, láskyplnou a hlubokou cestu, kterou stojí za to žít naplno.

S veškerou láskou a úctou,

Ana Holmback

Scottsdale, AZ 2019

SYDNEY BANKS
1931 - 2009

Napříč věky jen hrstka lidí
zakusila osvětlení tak hluboké,
že jejich poselství navždy
změnilo směr lidských dějin
i samotné prožívání lidské existence.
Sydney Banks byl jedním z nich.

Obyčejný člověk, který se ničím nelišil
od svých současníků, a přesto byl požehnán osvětlením,
při němž mu byly vyjeveny tři univerzální principy
– Mysl, Vědomí a Myšlenka.
Principy, které dokáží pozvednout lidstvo
na zcela novou úroveň porozumění
naší skutečné existenci,
naší pravé podstatě
a tajemné, neomezené síle lásky.

ČÁST I

UZNÁNÍ

Elsie Spittle

Před několika lety, když jsem měla možnost cestovat po Velké Británii a Skotsku, jsem si opravdu všimla, že Syd byl – zcela nevinně – čím dál častěji vynecháván z celého obrazu.

*„Proč je důležité mluvit o Sydovi? Nejsou samotné
Tři principy tím hlavním poselstvím?“*

PRAVÁ PŘIROZENOST
PROMLOUVÁ K PRAVÉ
PŘIROZENOSTI

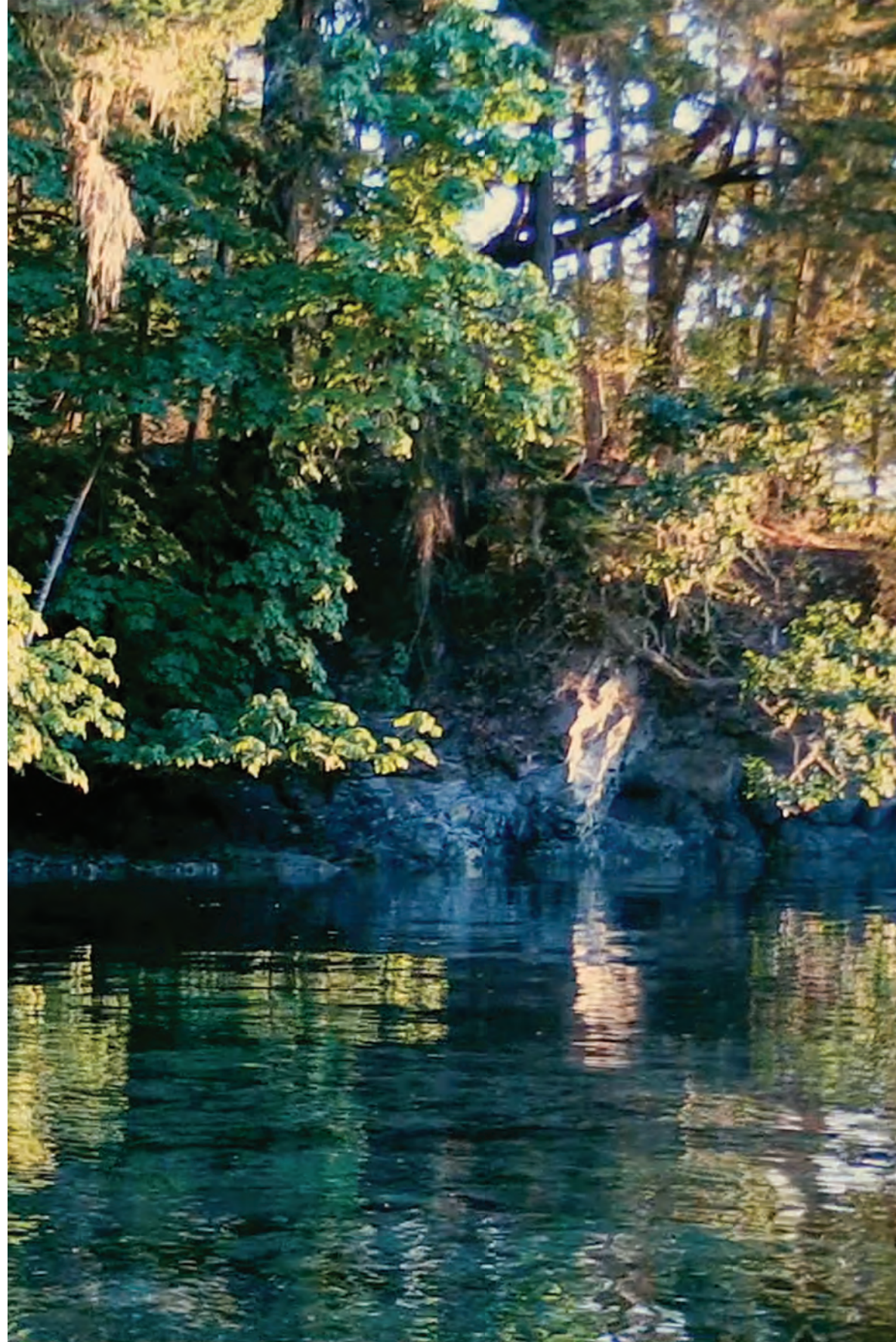
Pokud v tomto porozumění vynecháme roli Sydneyho Bankse, ztratíme samotné jádro poselství. Nejde jen o samotné Principy. Samozřejmě – Tři principy jsou nesmírně důležité. Odhalují, jak vzniká lidské prožívání. Ukazují nám, jak je tvořeno. Na prvním místě je to však o Sydově zážitku osvícení – o tom, že se něco takového přihodilo obyčejnému muži.

Mluvím o tom jako o dvoustranném přístupu: jednou částí je Sydova zkušenost – spontánní osvícení, které mu odkrylo tři božské principy – a druhou částí jsou samotné Tři principy. Tyto dvě strany se vzájemně doplňují a společně tvoří jeden celek.

Když sdílíme čistotu Sydova prožitku i Principů, probouzí to v nás pocit naší skutečné podstaty – naší přirozenosti. Je také dobré si připomenout, že nejde jen o psychologické porozumění nebo o sílu vhledu. Jde především o pocit, který vyvstává při sdílení celého Sydova příběhu – protože on odhalil svou vlastní podstatu.

Právě v tom spočívá ona veliká síla, která lidem pomáhá uvidět, že už jsou doma. Nejde o to někoho dovést domů – jde o to pomoci lidem uvidět, že doma už jsou.

Pravá přirozenost promlouvá k pravé přirozenosti.

Chip Chipman

Obraz Tří principů rozhodně není úplný bez pochopení jejich zrození. Jednou za čas - během tisíciletí - nastane výjimečná událost, která lidstvu znova připomene, kým ve skutečnosti jsme.

A právě to je jediná cesta, jak uzdravit problémy, které sužují tento svět. A tak když se podíváme na zrod Principů, vracíme se k osvětlení jednoho člověka, přes kterého se vše vyjevilo.

V dnešní době koluje ve světě spousta různých představ o tom, co vlastně Principy jsou. Například někteří lidé si myslí, že Principy jsou formou psychologie. Ale nejsou. Principy předcházejí psychologii – protože nám odhalují naši pravou podstatu, to, kým a čím ve skutečnosti jsme.

OBYČEJNÝ MUŽ
HLEDAJÍCÍ HEZČÍ ŽIVOT

Kdykoli přemýšlím o tom, co Syd přinesl světu, vnímám to jako zázrak. Jako okamžik v čase – nebo spíš mimo čas – kdy mu bylo ukázáno to místo, ten bod, kde realita začíná; ten okamžik, kdy se z ničeho stává něco.

Když si připustíme, že se tehdy stalo něco hluboce nevysvětlitelného – něco, co se přihodí jen málokomu – a že si to „něco“ vybralo právě tohoto prostého, pracujícího, obyčejného muže, je to vlastně dokonalé.

Protože to on uviděl, že důkaz jeho porozumění tomu, jak se rodí prožitek, byl v jeho vlastní proměně. Právě díky tomuto pochopení se mohl stát kýmkoli, kým chtěl být. A to nám každý den svého života dokazoval.

Tento zrod – kdy z ničeho vzniká něco – se odehrává v každém okamžiku v každé lidské bytosti. A podle mě je to jediná věc, která skutečně dokáže vysvětlit všechnu tu transformační změnu, kterou jsme během let viděli – a která začala u Sydneyho Bankse.

*Pomáháte jim žít v omylu,
že jsou pouhým soubrem
vlastního myšlení a své minulosti?
Nebo jim naopak pomáháte porozumět,
že jejich pravá podstata skutečně existuje
– a že je neporušená a nezraněná
bez ohledu na cokoli, co se stalo?
A že právě ona je zdrojem uzdravení?*

Elsie Spittle

V době svého prozření pracoval Sydney Banks jako svářeč. Nebyl odborník – o psychologii nevěděl vůbec nic, dokonce nedokázal slovo „psychologie“ ani správně napsat.

Jeho práce byla představena na různých univerzitách, ale výsledky nebyly brány vážně. Lidé jednoduše nebyli schopni pochopit, co se tomu muži vlastně přihodilo. I přesto – vznikl na základě jeho práce profesionální institut, což vyžadovalo obrovskou odvahu.

Byl to příběh muže, který jen toužil po hezčím životě – po hezčím vztahu se svou ženou a rodinou, po příjemnějším fungování v práci. A pak, zcela nečekaně, přišel tento spontánní hluboký prožitek osvětlení.

Takže když se podíváte na to, jak fascinující je naše lidská podstata, a začnete přemýšlet nad tím, kdo a co vlastně jsme, něco kouzelného se v tom okamžiku stane. Vklouznete do světa ztišení a rozjímání, kde už ani nad ničím konkrétním nepřemýšlíte. Je to jako prožívat pocit. Pocit toho, kým a čím ve skutečnosti jsme. A pak – najednou – začnou přicházet vhledy. Někdy i vhledy bez obsahu. Jen ten tichý, prostý pocit... že přebýváte v hluboké spokojenosti.

Tohle bylo to druhé, o čem Syd mluvil od prvního dne. Jakmile zahlédnete, kým a čím skutečně jste – jen na okamžik – to stačí. Jinými slovy, pokud máte vhled do Myšlenky, do Vědomí nebo do Mysli, už to samo o sobě stačí.

Nemluvte o tom pořád dokola. Prostě to žijte.

VIDĚNÍ SVĚTA Z JINÉHO
MÍSTA - ZE VNITŘ VEN

Chip Chipman

Zásadní je respektovat skutečnost, že každý má tuto moudrost v sobě; přestat vnímat všechno ostatní a přesunout pozornost na tento nádherný pocit a věřit, že až se lidé ohlédnou za svým životem z tohoto nového místa, z této nové vyhlídky, z nové úrovně vědomí, uvidí všechno, co k životu potřebují vidět.

Líbilo se mi, když Syd mluvil o tom, že odpovědí na všechny složité věci je jednoduchost. Vzpomínám si, že jsem tuhle větu vůbec nechápal, protože jak by mohla být jednoduchost odpovědí na všechny složitosti? Nechápal jsem až do chvíle, kdy jsem zažil, jaké to je klidně stát a vnímat ten nádherný pocit. Všechno, na co jsem se podíval z tohoto místa, mi pak připadalo jiné.

V tomto smyslu neexistuje nic, co by se lidé měli naučit, a to se mi na tom líbí. Miluji tuhle jednoduchost – vidět svět skrze skutečnou jednoduchost, když se trochu zklidníme. Mohli byste 3 000 let mluvit pořád o tom samém a nikdy byste se nenaučili tolik, jako když se na svět začnete dívat z tohoto jiného místa.

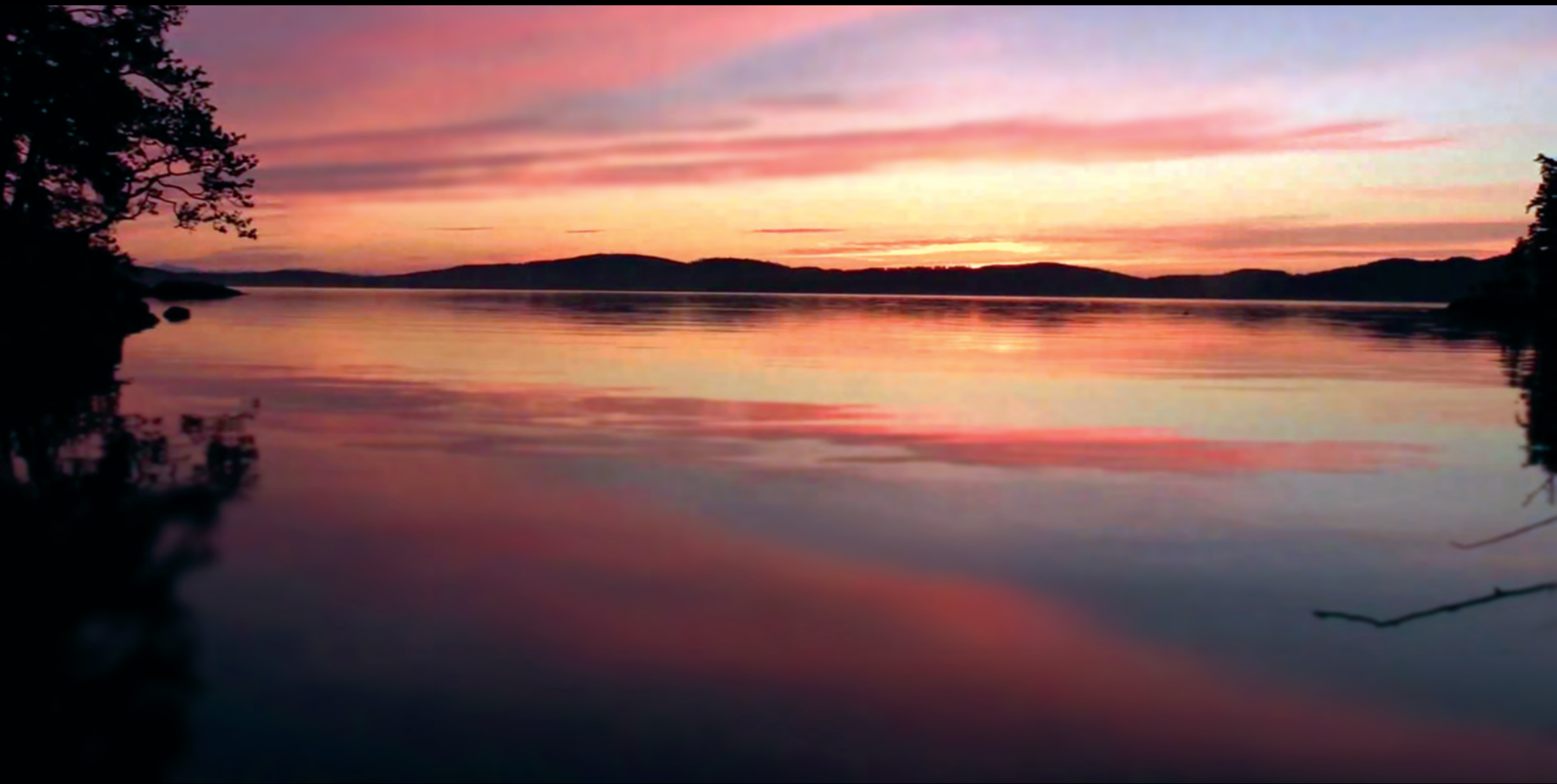
Elsie Spittle

A bychom toto téma uzavřeli, naším učitelem je jednoduchost pocitu, onoho hlubokého vnímání podstaty.

A jak to krásně popsal Chip: Syd je tím, kdo přináší poselství, nutné je však propojení jeho zážitku a Principů v jedno.

SPOJENÍ ZÁŽITKU
A PRINCIPŮ

ČÁST II

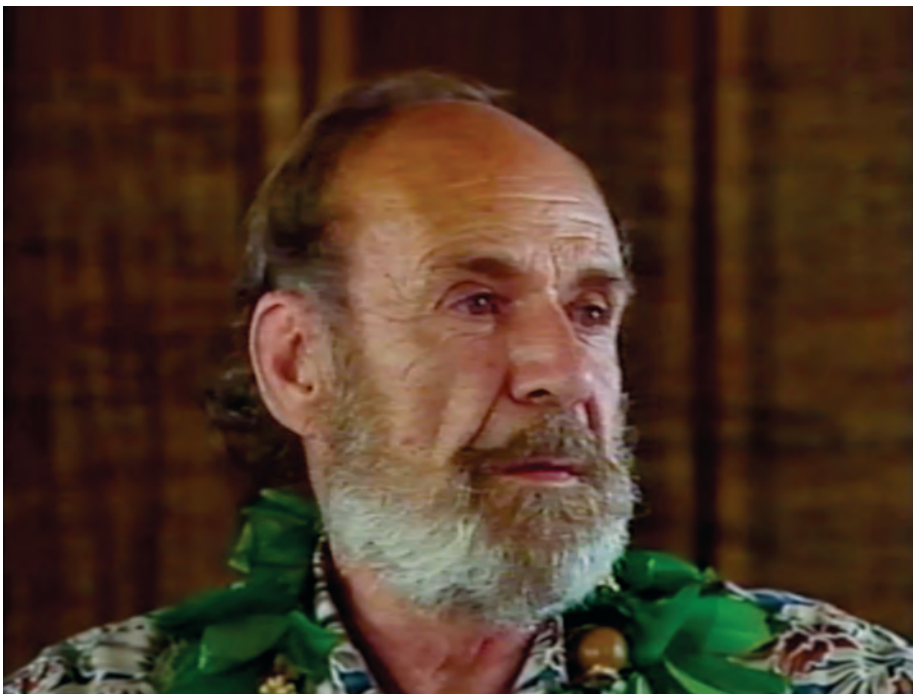
SYDŮV PŘÍBĚH

Chip Chipman

Když se zamýšlíme nad zrozením principů, vracíme se k mystickému zážitku jednoho člověka.

*Víte, že během tohoto zážitku jím
protékalo úplně všechno?*

„A pokud můžete, použijte tyto Tři principy, nejen pro sebe, ale pro všechny, protože čím více pomoci můžete lidem nabídnout, tím více pomoci dáváte sami sobě.“

Znáte to rčení „Co dáváte, to dostáváte“? Když vám dávám tohle, tolik mě to naplňuje, že ani nemůžu mluvit, protože předávám něco, co vám bude pomáhat celý život.“

Asi víte, že se říká: "Odpovědí je láska". Protože čistá Mysl, božská Mysl, je čistou láskou. Božské Vědomí je čistou láskou. Božská Myšlenka je čistou láskou. Myšlenka je čistá. Jakmile si to uvědomíte, jste doma, jste volní, podmanili jste si svět a našli jste cestu domů, odkud pocházíte. Prošli jste si tuhle cestu. Hledali jste, změnili jste směr a došli domů. A až se vám to podaří, pak začnete pomáhat druhým.

A čím více můžete pomáhat ostatním, tím více pomáháte sobě. Věřte mi, že to tak je. Čím více můžete pomoci druhým, tím lepší budete mít pocit, víte? Říkám vám to pořád, je to o pocitu.”

Syd Banks

Elsie Spittle

Život, který žil Syd „před tím“, ho určitě nepřipravil na to, co se mu přihodilo, a nepřipravil na to ani nikoho jiného. Zнала jsem ho jako Scottyho, dobrého kamaráda Kena, mého manžela.

Pracovali oba v celulózce, a i když jsem slýchala, že je to skvělý obchodník a že je v práci oblíbený, nic víc jsem o něm nevěděla.

Syd byl laskavý člověk. Byla to velkorysá duše, už před jeho zážitkem. Záleželo mu na druhých. Jenže, jak často sám říkal, žil ve velké nejistotě. Proto jsme s ním a s jeho ženou Barb tak dobře vycházeli, protože i já a Ken jsme žili ve světě plném nejistoty.

Když jsme se sešli, povídali jsme si o tom, co špatného se děje v práci, co špatného se děje v našich rodinách a jak špatně jsou na tom naše vztahy s partnerem a s dětmi. I když jsme probírali, co všechno je špatně, bylo nám dobře. Tohle bylo na našem vztahu v té době velice zajímavé, že nám společně bylo dobře, když jsme mluvili o tom, co je špatně! Je vtipné, jak k vám promlouvá moudrost, dokonce i když je schovaná za stěžováním si na to, „co je špatně“. Tahle moudrost v nás víří, a tak vířila. Netušili jsme, že právě tohle se děje, ale vířila v nás a vířila v Sydovi.

Najednou se k nám dostávali informace o různých skupinách, které se věnovaly vědomému prožívání, a Syda a Barb lákal jeden program, na který se přihlásili.

Zajímavé je – i z pohledu načasování toho prožitku - že dveře do Sydovy duše, k onomu božskému Vědomí, se otevřely právě na tomto programu, když se bavil s dalším účastníkem:

„Popíjeli jsme s tím mladým párem kávu a ti dva tam byli proto, že měli problémy, a on, ten mladík, byl psycholog, byl doktor. Začali jsme si povídat, když jsme si dali kávu, a on mi popisoval, jak je nejistý, a já jsem mu řekl: ‚Víte, Vy máte partnerku, protože já se cítím hodně nejistě‘.

A pověděl jsem mu, proč se cítím nejistý, a vylíčil jsem mu svůj život do nejmenších detailů a popsal, proč jsem nejistý. ‚Chudák Syd... chudák Syd... chudák Syd‘ a on mě poslouchal. O pár dní později jsem ho potkal, byl to ten samý muž, a tehdy mi řekl tu nejneobvyklejší věc.

Řekl: ‚Víte, Syde, před několika dny jste se mi svěřil, že jste nejistý, ale já jsem ještě nikdy v životě neslyšel větší nesmysl.‘

A já jsem ho slyšel. A slyšel jsem tohle: ‚Nejistota neexistuje, je to jen myšlenka‘. A úplně mě to povalilo, jako když se na mě vysype nákladák cihel, že celá moje nejistota je jenom moje myšlenka. Bylo to, jako by mi v hlavě vybuchla bomba.

A já jsem se k němu otočil a řekl jsem: ‚Dochází Vám, co jste právě řekl?‘ A on odpověděl: ‚Jistě, je .mi to jasné. Neříkám věci jen tak pro nic za nic!‘ Věděl jsem ale, že mu jasné není vůbec nic, protože on mi říkal, jak je nejistý, a byla v tom taková pravda. Bylo to neuvěřitelné

Tři dny jsem pak nespál, protože mi do života vstoupila taková krása, že jsem nikdy před tím nic takového nezažil. Ležel jsem v posteli a připadalo mi, že celá noc trvala 15 minut. Hrozně rychle to uteklo a najednou byl den. A třetího dne jsme jeli na Salt Spring Island, kde žila moje tchyně, a chtěli jsme u ní pár dní zůstat. První večer tam sedím v obývacím pokoji a čtu si noviny. Moje tchyně a dnes už zesnulá manželka byly v kuchyni, chystaly večeri a povídaly si. A najednou zaslechnete ten vesmírný humor a vidíte za slova a já se rozesmál, protože mi bylo jasné, že nemají ani ponětí, o čem mluví.

A moje stará tchyně se rozčílila a vtrhla do obýváku a zeptala se mě: ‚Můžeš mi říct, čemu se směješ?‘

A to mě rozesmálo ještě víc. Obě dámy se posadily a já jsem se taky posadil a pomyslel jsem si: ‚Tak, a máš problém. Tady máš proti sobě hned dvě ženské.‘ V duchu jsem si říkal: ‚Jak se z tohohle dostanu?‘ Rozhodl jsem se, že jim vysvětlím, proč jsem se smál, ale místo toho jsem se otočil a podíval se z okna na oceán a v tu chvíli jako by mě něco vtáhlo do tunelu. A z ničeho nic to ve mně začalo hučet a objevilo se bílé světlo, které bylo všude kolem mě, a jenom to hučelo a hučelo a já byl uprostřed toho světla. Nikdo jiný ho neviděl, jenom já. Jako bych byl v tom bílém světle chycený a jenom to hučelo a hučelo a já jsem si, přesně v tu chvíli, já jsem si uvědomil, co to skutečně znamená ‚Bůh‘ a rozplakal jsem se.

Podíval jsem se na Barb a řekl jsem: ‚Jsem doma. Jsem volný. Dokázal jsem to. Dobyl jsem svět. Chci tím říct, že ty a já budeme cestovat po celém světě. Přepíšeme psychologii a psychiatrii, a miliony lidí se tak uzdraví‘. Asi si dovedete představit, jak se ty dvě tvářily. Vypadaly, jako by je někdo praštil přímo mezi oči. A jelikož jsem odhalil tajemství Mysli, věděl jsem, co si myslí. Začal jsem proto mluvit o běžných věcech, o normálních věcech, jenže ten strach nezmizel. A další den jsem mluvil úplně jinak, mluvil jsem bez přemýšlení.

A všechno se začalo vyjevovat, stejně jako to dělám teď. Nemusíte přemýšlet. A vyjevovalo se to a nikdo netušil, o čem mluvím, a já se škrábu na hlavě a říkám: ‚Počkejte – mluvím snad nějakou cizí řečí ?‘ Mluvím tak prostě a všichni říkají: ‚No tohle!‘ O dva dny později jsem šel zase do práce, a když jsem začal mluvit, nikdo nevěděl, o čem mluvím. Nemluvil jsem o tomhle, mluvil jsem o běžném životě. Ale něco na tom nesedělo.

V celulózce jsem potom pracoval ještě 10 měsíců. Vůbec jsem neplánoval, že odejdu. A jeden pátek odpoledne jsem byl v pěkném zápřahu a najednou jsem se zastavil a pomyslel jsem si: ‚Já musím odejít.‘ A šel jsem do kanceláře a oznámil: ‚Chci podat výpověď.‘

Řekli mi: ‚Pane bože, Scotty. No tak. Promysli si to, prosím Tě. Jsi tady už skoro 14 let. Vypracoval ses na takovou pozici. Nemůžeš odejít.‘

A já jsem se rozesmál a odpověděl: ‚Je mi líto, musím odejít.‘

A oni na to: ‚A co budeš dělat?‘

A já řekl: ‚Nevím.‘

A oni: ‚Máš z čeho žít, máš dost peněz ?‘

Řekl jsem: ‚Ne.‘

‚Pane bože, ještě si to rozmysli.‘

Vyvolalo to pořádné pozdvižení a já řekl: ‚Ne, prosím vás, za měsíc odcházím.‘ Netuším, jak to věděli, ale o měsíc později jsem jel do Salt Spring a přijeli lidé z celého světa. Guruové z Indie, mniši z Tibetu, lidé z celého světa, a já do dneška netuším, jak se o tom dozvěděli. A tak to začalo. A začala skvělá zábava, protože jsem potkal ty nejneobvyklejší lidi v životě.”

Syd Banks

Elsie Spittle

Ráda bych přispěla tím, co jsem zjistila díky svým pozorováním Syda „poté“, po transformaci, která se odehrála v tomto běžném pracujícím člověku, jehož duše se otevřela zcela přirozeně a spontánně.

Za ty roky jsem slyšela spoustu lidí říkat: „Kde k tomu vůbec přišel? Musel přece studovat. Musel chodit do knihovny. Musel udělat nějaký výzkum a přečíst si knihy o filozofii.“ Nic z toho neudělal. To, co k němu přišlo, přišlo přirozeně, nečekaně a bezděčně. Nepídil se po tom. Syd často říkal: „Nevěděl jsem, že mám něco najít.”

Když jsme se s ním a Barb potkali tři dny po jeho zážitku, měla jsem z něj pocit, že kráčí vědomě a sebejistě. Dodneška je ten vjem hodně silný, když si vybavím okamžik, kdy jsem ho poprvé viděla vcházet do našeho obýváku. Chodíval tak nějak shrbený, jako by na ramenou nesl tíhu celého světa, a když k nám vešel s oním darem duchovního porozumění, nesl se hrdě a sebejistě.

Syd byl prostoupený bdělou přítomností, duchovní přítomností. A pak to byl způsob, jakým mluvil, když sdílel svůj objev. Bylo to přinejmenším podivné. Bylo to podivné, protože začal mluvit o tom, že odhalil tajemství života.

Cože? Jaké tajemství? Ono existuje nějaké tajemství?

„Buďte vděční za to, co máte, protože vděčnost je ten nejkrásnější pocit, jaký můžete mít. Vděční za to, že máte děti, vděční za to, že máte skvělého manžela nebo manželku, vděční za život, za to, že máte práci, za to, že máte kde bydlet. Všechno je to pocit. Jděte si za tím pocitem.

V tom pocitu se skrývá tajemství života a je v něm ukrytý chybějící dílek, který vás propojí s tím, že pocit je Myšlenka.”

Syd Banks

Jeho sebevědomí, jeho jistota, když s tímhle začal, byly také okouzující a strhující. A já si pak začala všímat, že to nebyl jen ten pocit přítomnosti, který z něj vyzařoval, ale že celá jeho tvář, když si s námi povídal, začala zářit. Když mluvil o tajemství, které odhalil, vycházel z něho jas. Jeho porozumění bylo jako závoj lásky, který spočinul na každém, kdo s ním přišel do kontaktu.

„Chybějícím dílkem, který hledá každý, opravdu každý na světě, je Myšlenka. A když pochopíte, že takhle to funguje, najdete své štěstí. Začnete jinak vnímat svoje děti, začnete jinak vnímat svou manželku nebo svého manžela a začnete jinak vnímat život.

Pokud vložíte do přehrávače správný disk a, jak jsem řekl dříve, tím diskem je Myšlenka, držte se stále ukazatele „štěstí“, a když tím směrem půjdete, nemůžete k němu nedojít.”

Syd Banks

Elsie Spittle

Nikdy nezaváhal. Věděl, co objevil, a to mu dodávalo odvahu jako by z jiného světa. Byl naprosto přesvědčený, z hloubi svého srdce a své duše, že když sloužíte této božské esenci života, za životem, když tomu sloužíte, je o vás postaráno.

Žil v nevědomosti, ale ta mu současně dávala stabilitu. Poskytovala mu jistotu, odvahu, lásku a pocit esence, který se šířil dále do tohoto světa energie a přitahoval k němu lidi jako kouzlo. Nejdříve začal zajímat lidi na ostrově, stejně jako zajímal lidi v celulózce, kde pracoval, a oni za ním začali chodit. Byli přitahováni touto bezpodmínečnou láskou, kterou tento muž většinu času žil.

Chci taky říct, že i když Syd žil v této duchovní esenci, byl zároveň lidskou bytostí. Krásné na tom bylo to, že byly chvíle, kdy prožíval své lidství, ale stále měl onu jistotu, schopnost a vytrvalost, se kterou se v okamžiku dovedl vrátit zpátky, což je opět dokladem toho, že jsme neustále doma. Že navzdory tomu, že se jako lidé vyrovnáváme s životními obtížemi, nemůžeme nikdy nebýt doma. A Syd nám to ukazoval, zas a znovu.

Toto mimořádné poselství bylo sdíleno bez přemýšlení a neplánovaně, bez jakýchkoli cílů a záměrů. Bylo sdíleno z místa nevědomí, neboť Syd věděl, že božská Mysl má své plány a on sloužil těmto Principům, které objevil. A tak je tomu do dnešního dne. Proto jsme také tady – abychom sdíleli jeho poselství se světem a aby svět nezapomněl, že Syd musí být vždy středobodem těchto principů, ne jako Sydney Banks – lidská bytost, ale jako Sydney Banks jakožto úroveň Vědomí a jako prožitek, jenž Sydney Banks měl.

Ukazuje nám to, a bude to světu ukazovat po další generace, že tento zázračný prožitek, který se udál, nevyžádán, se mohl udít. Tyto tři božské Principy Mysli, Vědomí a Myšlenky a božský prožitek, který měl Sydney Banks, tvoří kompletní balíček pro všechny na celém světě.

„Jste doma. Jste volní. Podmanili jste si tento svět a našli cestu domů, odkud jste vzešli.

Prošli jste si tuhle cestu. Hledali jste, změnili jste směr a došli domů.”

Syd Banks

ČÁST III

SYD
A JEDNODUCHOST

Chip Chipman

Syd přišel do krásného domu svých přátel, který stál u majáku na ostrově Mayne Island, což je nádherné místo. Když Syd dorazil, bylo tam 10 nebo 12 lidí, kteří se s ním chtěli potkat a poslechnout si ho. Moc se mi tam nechtělo. Vzpomínám si, jak jsem vstoupil do domu a uviděl lidi stojící po obvodu obývacího pokoje. Hned jsem věděl, který z nich je Sydney Banks, protože on tak nějak přitahoval pozornost. Byl ze všech stran obklopen ostatními lidmi a veškerá pozornost byla soustředěna na něj. Vnímám jsem, že mluví velmi prostě o tom, odkud se bere štěstí a podobně, a já odešel. Nechtělo se mi být v té skupině lidí, tak jsem od nich odešel a našel si místo v rohu, kde jsem se mohl schovat, a posadil jsem se.

Potom ke mně přišla moje žena Jan a řekla: „Musíš se potkat se Sydem. Pojď, seznámíš se se Sydem.“ A já odpověděl: „Pane bože... Tak jo.“ Vešel jsem do kuchyně, kde právě stál, a natáhl jsem k němu ruku. V tom jsem zažil něco hodně divného – v momentě, kdy jsem se mu podíval do tváře, do očí, věděl jsem, že něco ví. Neumím to vysvětlit.

Hodně mě to rozhodilo. Byl jsem uzavřený ve světě, který jsem viděl, ale když jsem se mu podíval do očí, bylo mi jasné, že v nich něco je. Nebylo to uctívání, nic takového; byla to naprostá a totální fascinace tím, co ten muž říkal. Přestože to byly samé prosté věci, lidé se od něj nedovedli odtrhnout a já záhy zjistil, že ani já se nemůžu odtrhnout.

„Život je záhada. Je to božské tajemství, a jakmile si to uvědomíte, stáváte se jeho součástí. Je to tajemství. Tajemství, které nesmí být nikdy prozrazeno. Snažíme se mu přijít na kloub. Pamatujete, dnes ráno jsem vám řekl: ‚Musíte jít za slova.‘ Slova dovedou vyjádřit... tak málo.

Slova jsou průvodcem a vy jdete za slova, a když slyšíte za slovy, říká se tomu vhled, zjevení. A já nikdy nepochopím, jak mi někdo mohl nerozumět. Víím, že mám trochu skotský přízvuk, ale měl jsem za to, že mluvím anglicky, a bylo to legrační, že před tímhle mi všichni rozuměli, tak ‚proč mi teď nerozumí?‘ A já nemohl přijít na to, za celý svět, proč nikdo nerozumí tomu, co říkám.

Pak mi to jednoho dne došlo. Sdílel jsem vhledy, něco neviditelného. Sdílel jsem něco, co nemělo jasnou formu, sdílel jsem záhadné tajemství života. A abyste to slyšeli, musíte mít vhled. Nahlédnete a vstoupíte dovnitř a pochopíte, o čem se mluví, protože vy a já jsme jedním.

Vy a já jsme jedním. A jsme zase zpátky u jednoty.”

Syd Banks

Je zajímavé, jak si pamatujete některé věci ze svého života... Když s vámi Syd mluvil, měli jste, podle mě, pocit, že jste jedinými lidmi v místnosti. Byli jste jedinou další osobou, která existovala, když mluvil přímo s vámi.

Syd měl tu nejúžasnější jistotu. To si ze situace, kdy jsem ho viděl poprvé, vybavuji nejvíce. Nikdy neříkal: „Myslím si, že“, „Možná by to mohlo být takto“, ani „Tohle je můj pohled na věc“. Vždycky říkal: „Tohle jsou duchovní fakta. Tohle je pravda o tom, jaký je svět.“ A říkal to s absolutní jistotou a současně naprosto bez ega. Nebylo to osobní. Nešlo o to, co ví Syd Banks, to bylo všem jasné. Šlo o to, co skrze něj přicházelo.

„Tvrdí mi, že dobrat se psychického zdraví trvá roky. Není to pravda. Čekáte na jednu kouzelnou Myšlenku, a jakmile ji najdete, jste volní. Opravdu. Jste volní po zbytek svého života. A upřímně, celé je to o lásce a pochopení.”

Syd Banks

Vzpomínám si, že jsem měl velmi jasný vhled týkající se mého života a prožívání a možností, jak žít bez tak velké nejistoty. Zavolal jsem Sydovi, ale nezvedal telefon, jenže já jsem s ním chtěl mluvit. Napadlo mě, že bude na dvoře, tak jsem naskočil do svého nákladáku a jel přes celý ostrov až k Sydovu domu – a tam byl a sekal trávu. Viděl mě přijíždět a zastavil sekačku a já začal blábolit něco o tom mém vhledu a o tom, jak skvělý byl. A vybavuji si, jak si přiložil prst ke rtům a udělal... „psssst“.

Pomyslel jsem si: „Aha, nechce to teď slyšet.“ Syd odešel a já zůstal stát na jeho trávníku. Syd zmizel v domě a za chvíli z něj vyšel se svým psem a odkráčel k blízkému lesu. Napadlo mě: „Dobře, najdeme si lepší místo, kde si budeme moci promluvit o mém vhledu.”

Procházeli jsme lesem a po chvíli došli na mýtinu s výhledem na oceán. Byl nádherný, svěží den. Posadili jsme se na okraj toho malého útesu, toho srázu nad oceánem, a Syd byl pořád potichu. Seděl tam a díval se na moře. Voda se pěníla a jiskřila a podél pobřeží pluli plachetnice. Byl to ten nejdokonalejší obraz Salt Spring, a jak jsem si tak všechno prohlížel, přestal jsem v jednu chvíli myslet na to, o čem jsem chtěl mluvit a co se stalo toho rána.

Podíval jsem se na Syda a zahlédl v jeho očích slzy. Jeho tvář zářila, jak se díval na vodní hladinu, a hned, jak jsem tohle všechno uviděl, naprosto mě to pohltilo. Celého mě to naplnilo a jen jsme tam tak dlouho seděli a dívali se na oceán. Syd se po chvíli postavil a oprášil se, otočil se, hodil do lesa větvičku pro psa a vykročili jsme zpátky k domu. Došli jsme na dvůr a on se okamžitě chopil sekačky a nastartoval ji. Já si sedl do nákladáku a odjel domů.

Tohle byl můj největší zážitek se Sydem Banksem, během kterého nepadlo jediné slovo. Nevím, jestli tahle zkušenost dost jasně dokládá to, co se snažíme povědět o způsobu, jakým Syd žil, jakým se choval sám k sobě, kde se nacházel z pohledu bytí tady a teď, v tomto okamžiku, nic dalšího. Tohle bylo to nejlepší na tom, když jsme se pohybovali kolem Syda Bankse. On tam žil, a když jste chtěli, mohli jste tam být s ním.

„Jen vy, pouze vy jste obdařeni moudrostí. Jedině vy dovedete najít své štěstí. Jenom vy ze sebe můžete být smutní. Protože jsou to vaše Myšlenky, vaše Mysl a vaše Vědomí.

Používání těchto Tří principů vás provede životem.”

Syd Banks

Nešlo o Syda Bankse jako člověka, šlo o neuvěřitelný zážitek, který nelze přesně popsat, o zážitek, který se mu stal. Zážitek, jenž odstartoval změnu ve světě, kterou jsme mohli pozorovat posledních téměř 40 let a mohli ji sledovat, jak roste a šíří se dál. Když posloucháte jeho příběh, když mluví o své zkušenosti, slyšíte, jak se pokouší vysvětlit, že Sydney Banks jako člověk v podstatě na chvíli zmizel a v jeho vědomí se rychle zabydlela moudrost všech věků.

Pokud někdy zapomeneme, že právě tak to všechno začalo, přijdeme o sílu za tím vším nebo ji oslabíme, protože Tři principy – božská Mysl, božské Vědomí a božská Myšlenka – mají zcela zásadní vliv na lidstvo a na pochopení toho, jak lidské bytosti fungují z psychologického pohledu. Všichni naši přátelé psychologové a psychiatři to jistě vědí. Objevili úplně jinou cestu, úplně nové chápání toho, jak sloužit lidem. Je tedy pravda, že Sydova zkušenost měla vliv na všechny tyto věci, ale tento vliv není tím hlavním.

A i když lidé využijí tohoto vlivu, aby pomáhali a sloužili druhým, síla za tímto vlivem je důkazem toho, že k oné zkušenosti opravdu došlo. Došlo k ní v historii několikrát, když to lidstvo nejvíce potřebovalo, a byla učiněna opět a my nevíme, jak ji vysvětlit. Pokud lidem není tato skutečnost příjemná, tedy onen výsostně duchovní zážitek, kdy pravda a moudrost věků v pravý okamžik vstoupily do jednoho člověka, pokud jsou z toho lidé nesví, nedovedu s tím nic moc udělat, ale můžu říct tohle: jestliže neuznáme, že právě tohle se stalo, o něco přicházíme. O něco přicházíme.

Každý člověk, který se s principy setká, poznává, že se nejedná o nový myšlenkový koncept, o novou past, ani novou ideu. Nejedná se o nic, co by bylo jakkoli odvozeno z něčeho, co již existuje a pomáhá lidem. Jde o hlubokou pravdu, která pochází odněkud z druhé strany Sydneyho Bankse.

A tak mě celé ty roky fascinovalo už jenom to, že jsem pozoroval toho nádherného člověka, tohoto laskavého muže, který skutečně měl neuvěřitelné pocity a byl tak štědrý, pokud šlo o to, co odhalil, jen sledovat, jak poznatky, jež objevil, zkoumá a jak se díky nim mění. Pro něho to bylo novější než pro nás. Nevěděl, co to je, jak už Elsie zmínila. Přesto měl odvahu tomu naslouchat a v tomto naslouchání nepolevovat. Syd nikdy, ani na jednu vteřinu za celý svůj život, neztratil víru v hloubku a moc toho, co jím procházelo, a ani na vteřinu o tom nezapochyboval. Byl tomu do posledního svého dechu naprosto oddán.

„A pokud můžete, používejte tyto Tři principy, nejen pro sebe, ale pro všechny, protože čím více pomoci můžete lidem nabídnout, tím více pomoci dáváte sami sobě.

Znáte to rčení ‚Co dáváte, to dostáváte‘? Když vám dávám tohle, tolik mě to naplňuje, že ani nemůžu mluvit, protože předávám něco, co vám bude pomáhat celý život. A až přijdete domů, předáte to svým dětem. Dáte to svým dětem. Ony se toho chopí, půjdou do školy, a místo aby se chovaly jako malí tyrani, něco se s nimi děje. Jdou do školy, najdou si nové kamarády a předávají to dál. Funguje to jako řetězový dopis: předává se to dál a dál.”

Syd Banks

Chip Chipman

Jaké to bylo před třiceti lety a jaké to bylo v Sydově společnosti?

Je mi jasné, že mnoho lidí si nás nejpíš představí, jak spolu sedíme a deset hodin denně si povídáme o Principech. Pravdou je, že za všechny ty roky mluvil Syd o Principech a duchovní podstatě života možná 5 % času, který jsme s ním strávili. Ale když už na to došlo, bylo to obrovsky silné. Bylo to neuvěřitelné, ale stejně silné bylo pobývat v jeho přítomnosti. Moc rád vnímal život. Vtipkovali jsme, že každý šálek čaje byl pro něho tím „nejlepším šálkem čaje“, jaký kdy pil.

Každý pohled na oceán byl tím nejkrásnějším obrazem oceánu, jaký kdy viděl. Žil tudíž v tomto úžasném stavu objevování, neboť jak já si to představuji, přišel o tolik přesvědčení a představ, jaký je svět, že byl jako dítě, které svět vidí pokaždé prvně, a pro něj byl svět neuvěřitelný.

„Upřímně, je to tajemný sen a my jsem v tomto tajemném snu a vy tím tajemným snem můžete, z vlastní svobodné vůle, procházet přesně tak, jak chcete a jak ho vnímáte.“

A lidé říkají: „No, Tobě to takhle funguje, ale co já? Já jsem úplně někdo jiný.“ Ne, nejste. My oba procházíme tímto tajemným snem a jedinou možností, jak z něho vystoupit, jak ho uvidět, je uvědomovat si skutečnou povahu Mysli, Myšlenky a Vědomí. Jsou tři – vyberte si. Protože jedno vás dovede k druhému, protože tyto tři aspekty tvoří neoddělitelnou trojici všech psychických prožitků tady na Zemi. Jakmile tohle pochopíte...Á! Jste volní! Zvládli jste to! Musíte tímto božským snem projít s vědomím, že sníte, a podívat se na tento svět odlišným způsobem.

Znáte rčení „Jsem tím, co hledám“? Tím je vyjádřena jednota života. Jednota života je tou nejúžasnější věcí na světě, kterou si dovede uvědomit, a já doufám, že si to jednoho dne všichni na tomhle světě uvědomí. To by bylo báječné.”

Syd Banks

ČÁST IV

ZAMYŠLENÍ

Elsie Spittle

Když jsem začínala být zvědavá, zarazilo mě, Chipe, že jsem se se Sydem snažila mluvit o našich problémech, jenže on žádné takové problémy neměl. O svých problémech nemluvíš, protože tak by se zhmotnily. Bylo to, jakoby ty problémy už byly minulostí. Takže tím chybějícím dílkem je myšlenka. Skutečnost, že problémy jsou pouhou myšlenkou, byla mimo moje chápání. Pro mě to bylo naprosto ohromující prohlášení, že ve skutečnosti nejde o žádné naše problémy, že je to jen myšlenka.

Takže stejně, jako se mění Tvoje Myšlenka, mění se Tvoje prožívání života. Absolutně jsem to nedovedla pochopit. Vzpomínám si, jak jsem za ním jednou přišla celá rozrušená z poslední hádky s Kenem a chtěla jsem mu o ní povědět a on řekl: ‚Drahoušku, udělej přesný opak toho, co právě děláš. Prostě udělej pravý opak.‘ Přesně tohle mi řekl.

Ted' se posunu v čase dál do doby poté, co jsem měla svůj vlastní vhled: Myšlenka vytváří pocit. To odstartovalo moji cestu. Tehdy jsem nastoupila do vlaku moudrosti, kterou mám v sobě.

Jednou Syda pozvali na jedno místo v pohoří Sierra Nevada. Několik psychologů tam vedlo retreat pro nějakých 75 lidí, týdenní retreat, a dostali se do potíží, tak pozvali Syda, aby jim pomohl a situaci uklidnil. Syd mi nabídl, ať jedu s ním. Ta cesta tam byla úžasným dobrodružstvím.

Všechno bylo jedno velké dobrodružství. Všechno byla jedna radost. Kdyby se Ti třeba porouchalo auto, víš, kdyby s ním bylo něco v nepořádku, Syd vymyslí, jak ho spravit, a i to by bylo zábavné. Jako že chyby mohou být zábavné. Viděl nad spoustu toho, co se ve světě dělo, a dovedl objevit něco dobrého na čemkoli zlém.

Dorazili jsme na místo, kde se ten retreat konal. Právě přelo a já jsem zahlédla oheň, který se tam snažil hořet. Stoupal z něj dým, kouřilo se z něj, a několik lidí, kteří vypadali zoufale, sedělo kolem toho ohně, ze kterého se valil dým. Ti dva psychologové, kteří Syda pozvali, k němu přistoupili a hlásili: ‚Nevíme, co dělat. Máme problémy, Syde. Nevíme, co si s tím máme počít.‘ Líbilo se mi, že Syd svým způsobem nic neudělal. Jako kouzlem zařídil něco s tím kouřícím ohněm a z lesa začali přesně v tu chvíli vycházet lidé. Raftovali na divoké vodě a byli celí promočení a zmrzlí a klepali se zimou. Z ničeho nic se u ohně začala scházet skupina lidí, které kromě ohně přitahovala i Sydova láska, i když v tu chvíli ještě netušili, o koho jde, protože on se s nimi ještě neznal. Všichni ale patřili do jeho pole duševního zdraví.

Syd o problémech ani jednou nepromluvil. V té době se v oblasti sebepoznávání propagovalo heslo „poznej svůj strach“. Syd jen sdílel lásku. Nemluvil o problémech. Místo toho sdílel lásku. To byl tak mocný bod v tomhle novém paradigmatu, kterému je dnes přes 40 let. Přitom v oboru psychologie je to pořád nové paradigma.

Pro mě je tohle jeden z klíčů - každý má v sobě moudrost, to přirozené zdraví, a Syd na to pořád ukazoval, protože to nebylo o něm. Často fungoval jako katalyzátor, ale když se ve vás ten pocit probudil, vždycky říkal: ‚Tohle jsi Ty, jsi to Ty.‘

A pak trval na tom, že neexistují žádné problémy. Nemusíte se vracet do minulosti. Nemusíte mluvit o problémech.

Co to udělalo s Tebou, Chipe, když jsi poprvé slyšel, že nemáš žádné problémy?

Chip Chipman

Nejdřív mi to připadalo absurdní, naprosto absurdní. Celý můj život byl o problémech a zrovna se mi rozpadalo manželství. A tohle byla určitě důležitá část jeho poselství, když jsem ho poprvé poslouchal.

Syd netvrdil, že nemáme problémy. Říkal, že když budeme pitvat svoje problémy, nenajdeme žádné odpovědi. Odpovědi už tu dávno jsou, chci říct, že se můžete podívat dovnitř a přestat se dívat na ty konkrétní problémy a dostat se na místo, odkud se můžete ohlédnout a vidět všechno s pochopením. Se Sydem to bývalo takhle: ‚V tuhle chvíli to vůbec nevadí. Každému se v životě něco děje. Každý má to své – prostě tomu nevěnujte pozornost.‘

Poprvé, když jsem ho slyšel mluvit o tom, že nejistota je iluze, která byla vytvořena Myšlenkou, tak mě to vážně dostalo. A to okamžitě, nejdřív jenom mentálně, ale i tak to bylo obrovsky mocné, protože mě fascinovala myšlenka ‚Co kdyby to byla pravda?‘ Pak mě napadlo: ‚Páni, to by byl úplně jiný život!‘

Ze začátku to bylo opravdu těžké pochopit – to, že navzdory tomu, že jste měli všechny ty problémy, že jste se cítili tak nejistě, že jste měli něco odžito a měli tu svou hroznou historii, tak pochopit to, že vaše skutečné já je neustále zdravé a v pořádku a že je to místo, odkud se můžete ohlédnout za svým životem a vidět ho s veškerým pochopením, které vyvěrá z toho, že jste při tom ohlížení se neutrální. Podívejte se, kdo skutečně jste. Můžete mluvit o svém přemýšlení, dokud nepadnete, a o tom, co v tomto světě svede myšlenka, se můžeme naučit cenné věci. Jenže ten nejcennější poklad máme, když najdeme svou cestu dovnitř, ohlédneme se a všechno to vidíme a aspoň z části pochopíme, jaký obrovský zázrak je každý okamžik.

„Myšlenka je kouzelný štětec, jenž maluje realitu, kterou vidíte.

Od štěstí vás dělí jediná myšlenka.

Štěstí od smutku odděluje jediná myšlenka.

Smutek od štěstí odděluje jediná myšlenka.

Od vzteku i od pochopení nás dělí jediná myšlenka.

A příště, až vás na někoho popadne vztek, zastavte se a jen se zamyslete, jenom na pár vteřin: ‚Vytvářejí tenhle vztek moje myšlenky, nebo je za ním opravdu to, co vidím?‘ A vsadím se o dolar, že to jsou vaše myšlenky.”

Syd Banks

Elsie Spittle

Wa tomhle, na žití ve spokojenosti, je nádherné to, že Syd měl v očích jiskřičky, když se odmítal bavit o problémech a říkával: „Je to myšlenka. Je to jenom myšlenka, drahoušku,“ a „Najdi si příjemný pocit. Najdi příjemný pocit a bude to v pořádku.“ Syd byl v takovém příjemném pocitu a ten pocit pak většinou okouznil a uchvátil i mě. Já jsem se pak jaksi ocitla v proudu nádherných pocitů a po tom, co jsme se navštívili, co jsme spolu zašli na čaj nebo po nějaké takové situaci, jsem zjišťovala, že ten příjemný pocit mám pořád v sobě, že v něm pořád jsem, a můj problém zmizel. Zažívala jsem spokojenost.

Vyprávění a žití v jednoduchosti

Právě tak to dělal Syd. Mluvil stručně, moc věci nevysvětloval. A stejně tak žil – v přítomném okamžiku a v pocitu lásky. Ta vytrvalost, v podobě, jakou jsem nikdy dřív nezažila, že to takhle dovedl. Syd mluvíval hodně o myšlence a říkával: „Změňte myšlenku a změní se vaše realita, vaše prožívání se změní.“ Je to tak jednoduché a tak jednoduché je to díky Sydovi.

Nebyl, na rozdíl od mnoha z nás, žádným milovníkem analýz. My si vezmeme myšlenku a strávíme dva dny jen tím, že o ní mluvíme. Pamatuji si, jak Syd na jedné nahrávce o vědomí řekl, že Vědomí je naše uvědomování si života, naší existence. Tak to je. A řekl, že jsou lidé, kteří by o tom dovedli napsat tři tlusté svazky. Milovala jsem tuhle jeho stručnost, jeho brilantní, hlubokou jasnost: „Tak to je.“

„Štěstí, které hledáte, je ve vás. Vážně to tak je. Tam je základ duševního zdraví. Od čehokoli, co hledáte, vás všechny – opravdu všechny – dělí jediná myšlenka. Víte, co se stane, když tu jednu myšlenku najdete? Přinese vám příjemný pocit. A ten vy hledáte. Na celém světě není jediný člověk, který by nehledal příjemný pocit, protože příjemný pocit nemůžete získat od nikoho jiného.“

Příjemný pocit musí být ve vás, a když se vám podaří zbavit se všech těch negativních myšlenek a dobrat se příjemného pocitu, začnete žít pěkným, zdravým, šťastným životem. Je to tak jednoduché.

Když se dnes budete cítit příjemně, přišli jste na to.”

Syd Banks

Tato kniha je s velkou láskou a hlubokou vděčností
věnována Sydneymu Banksovi, 1931-2009

~ ~ ~

Text v této knize je přepisem (s drobnými úpravami)
filmu: Zrod Tří principů: Zrození nového
porozumění,

který vyrobila nadace Three Principles Foundation
www.threepinciplesfoundation.org

Naše poděkování patří organizaci Stars of Well Being
www.starsofwellbeing.com

Úryvky Sydneyho Bankse s laskavým svolením
vydavatelství Lone Pine Publishing & Judy Banks

Děkujeme.

© Elsie Spittle, 2023

Duchovní příběh

Napříč věky zažila hrstka lidí osvícení tak hluboké, že zpráva, kterou o tom přinesli, navždy změnila průběh dějin a především samotné vnímání toho, co znamená být člověkem. Jedním z nich byl i Sydney Banks – obyčejný muž, který se nijak zásadně nelišil od svých současníků. Právě jemu bylo dopřáno zjevení, které odhalilo tři univerzální principy Mysli, Vědomí a Myšlenky. Tyto Principy a jejich dopad dovedou lidstvo povznášet do zcela nové úrovně pochopení – nového chápání pravé podstaty existence, naší skutečné podstaty, a tajemné a nekonečné moci lásky.

Sydney Banks

1931-2009

Sydney Banks se narodil ve Skotsku v roce 1931. Do svých 42 let byl relativně běžným pracujícím člověkem bez významnějšího vzdělání, povoláním svářečem. Po spontánním a hlubokém osvícení v roce 1973 se přestěhoval do Kanady na svůj oblíbený ostrov Salt Spring u západního pobřeží Britské Kolumbie.

Po celých Spojených státech, Kanadě a Evropě přednášel na univerzitách a v ústavech duševního zdraví, ve firmách i pro skupiny osob, které toužily po štěstí, zdravých vztazích a klidu na duši.

Jeho učení dovedlo těm, kteří mu naslouchali, přinášet hluboké vhledy. Vhledy, díky nimž měli jasno v tom, jak trvale a kompletně změnit svůj život.